

MANEL CROSA | Exposa 'Paisatges interiors'

“Treballar els colors de la boira de Lleida, que m'encanta, és màgic per a mi”

Crosa neix a Lleida l'any 1955. Fa aprenentatge de dibuix i pintura a l'Escola Municipal de Belles Arts de Lleida, a Estudio Novel i al taller de plàstica per a adults de l'Escola Municipal de Belles Arts, tenint de mestres a Canelles, Tamarit, Julio Miró i Urefia. Aquest dies exposa a la sala Laviña-Periferiart la mostra *Paisatges interiors*, fins el 31 de gener. Un traç àgil i mestria de colors. No us la perdeu. www.manelcrosa.com

Es dedica professionalment a la pintura?

No. He de pagar les factures i viure de la pintura o de l'escultura és molt difícil.

Des de quan s'hi dedica?

Vaig començar d'adolescent a l'escola de Belles

Arts al carrer La Palma. A més, m'he anat formant d'una manera autodidacta. M'he documentat i he estudiat pel meu compte.

Ha fet moltes exposicions?

La primera exposició col·lectiva la vaig fer el 1978, a la llibreria l'Ereta i la primera individual a l'any 1980. He anat a diferents concursos de pintura ràpida i pintura seca i he participat en moltes exposicions. Tinc la sort d'haver estat premiat més de 100 vegades, algunes a nivell estatal.

Què trobarem a 'Paisatges interiors'?

Els 10 quadres grans que recull la mostra són acrí-

lics sobre tela —és la tècnica que s'adapta més al meu traç de treball i és la que darrerament utilitzo— i on es reflecteixen temes de Lleida, Monsó, Monegros, les cases d'Alcanar i el Guggenheim de Bilbao.

Estan a la venda?

Sí. També presento 30 obres de petit format, treballats igual que els grans, pensats per obsequi (60 euros).

Sempre ha fet acrílic?

No. Quan vaig començar l'acrílic no l'utilitzava gairebé ningú. Aquesta tècnica va venir dels pintors americans als anys seixanta. Vaig pintar a l'oli fins al 1997. També he fet aquarel·les, però no n'acabo d'estar content dels resultats.

Treballa molt acurada-

ment els colors.

És el que em permet jugar amb l'ambient. La boira —que m'encanta, particularment— l'estudio a través dels grisos, que li donen una màgia especial.

Pinta amb espàtula?

Sí. Durant molts anys vaiga utilitzar pinzell, però quan vaig començar amb l'acrílic, vaig veure que amb l'espàtula aconseguixo un traç més geomètric. Els colors queden a mig barrejar i quan l'espectador s'allunya un parell de metres, el quadre, que són taques de pintura, només, adquireix el significat que vull expressar.

Amb l'espàtula aconseguixo que el quadre, que és un conjunt de taques de colors, tingui el significat que busco